

art

Podzim
2019

 Česká televize

Už se z toho stala tradice. Na přelomu srpna a září, většinou v den, kdy začala vysílat, připraví kulturní stanice svým divákům přímý přenos vybrané inscenace, čímž odstartuje premiérami nabitý Týden dárků.

Dává to smysl. Po prázdninách, kdy existuje spousta důvodů, proč netrávit večery jen u televize, nastává silná sezóna – a proč nedat lidem ochutnat některé televizní lahůdky a nenalákat je výběrem toho, s čím se budou potkávat až do Vánoc? Nový cirkus z Letní Letné, kapela U2, portrét Jacka Nicholsona, Česká filharmonie, Jan Švankmajer, ztracený a objevený díl z cyklu Píseň pro Rudolfa III., Monkey Business... Ale dost už. Nemá smysl vyjmenovávat vše z Týdne dárků a už vůbec ne z celého podzimního programu, protože obojí bude stejné, tedy stejně pestré, stejně nabitě a oslovující nej-různější skupiny kulturně zaměřených diváků s rozmanitým vkusem. Neboli takové, jaký je ČT art už od svého počátku. Kulturní kanál má vskutku široký záběr. Na podzim třeba nabídne jak cyklus o historii hip hopu v USA, tak i divadelní inscenace z proslulé newyorské Broadwaye. Ať si vybere každý.

Kdybych však měl z podzimní nabídky vybrat něco opravdu zásadního, určitě by zde neměly chybět dva původní české cykly. **O historii Národního divadla a fenoménu českého loutkářství.** Sám jsem byl překvapen, že se těmito dvěma významným tématům dosud takto komplexně nikdo nevěnoval. A jsem proto velmi rád, že teď můžeme tento dluh splatit.

Sedmička je šťastné číslo. Věřím, že sedmý rok kulturního kanálu ČT art přinese jeho divákům hodně šťastných a výjimečných zážitků.

Tomáš Motl
výkonný ředitel ČT art

NE 1. ZÁŘÍ

Losers Cirque Company: Kolaps

20:30

Čeští Losers Cirque Company se mnoha zahraničním souborům z oblasti takzvaného nového cirkusu rozhodně vyrovnají. Svědčí o tom i velmi úspěšná premiéra představení Kolaps, která se uskutečnila v závěru festivalu Letní Letná před dvěma lety. Velkou předností tohoto představení je nejen pohybová a akrobatická dokonalost, ale také jemný humor, hra se světly nebo živá hudba. Mimo jiné proto se i letos na Letní Letnou vrací a Česká televize jej nabídne v přímém přenosu.

Queen: A Night at the Odeon

21:45

Koncert kapely Queen v Hammersmith Odeon z prosince 1975, kterým vyvrcholilo turné podporující přelomovou deskou „A Night at the Opera“. Toto album obsahuje mimo jiné legendární skladbu „Bohemian Rhapsody“. Sám kytarista Brian May prohlásil, že toto vystoupení bylo pro kapelu skutečně výjimečné, protože šlo o jejich první koncert celý živě vysílaný v rádiu a televizi.

Sgt. Pepper: 50. výročí

22:50

K 50. výročí vydání vrcholného alba Beatles „Sgt. Lonely Hearts Club Band“ vystoupili Britové Ed Harcourt, Carl Barat a Peter Doherty (The Libertines), Danny Goffey a Gaz Coombes (Supergrass), Steve Mason a Barrie Cadogan (Primal Scream), aby se smyčcovou sekcí v sále Pařížské filharmonie připomněli kultovní studiovou nahrávku.

PO 2. ZÁŘÍ

U2: 360° at the Rose Bowl

20:20

Koncert irské kapely U2 z 25. října 2009 z Rose Bowl v Pasadeně v Kalifornii byl jedinečný v mnoha směrech. Byl natáčen pro pozdější vydání, ale zároveň byl živě vysílán na internetu do celého světa. Režisér Tom Krueger použil 27 kamer, aby co nejděle zachytil atmosféru celého koncertu.

Stroj jménem Arnold

22:30

Dokument o životních vzestupech a pádech jednoho z nejslavnějších kulturistů světa, filmové hvězdy a politika Arnolda Schwarzeneggera. Není příliš známým faktem, že tento „stroj“ se narodil jen osm let po druhé světové válce a že vyrůstal v domě bez elektřiny a tekoucí vody. Dokument se ovšem zaměřil i na vztah s krásnou a vlivnou příslušnicí klanu Kennedyů Marií Shriverovou nebo na Arnoldovy závažné potíže se srdcem.

Visací zámek 1982–2007

23:25

Vtipný mystifikační televizní dokument Petra Zelenky o kapele Visací zámek se nese v karikaturním duchu, v němž není vůbec jisté, co je pravda a co lež. Divák se například dozví, že skupina měla naplánovaný koncert v plenéru na 17. listopadu 1989, který ale neproběhl, neboť na tento den připadl státní svátek a pobouření fanoušci Visacího zámku šli demonstrovat na Národní třídu.

Týden dárků

art

ÚT 3. ZÁŘÍ

Peter Falk, Columbův poslední případ
20:20

Dokument mapuje bohatou filmovou a televizní kariéru i osobní život herce, kterého zná české publikum nejvíce v ikonickém balonovém plášti a s doutníkem jako poručíka Columba. Méně známým faktem je, že se Peter Falk mohl klidně stát i slavným sportovcem.

Tohle jsme my II: Auto

21:10

Vysoce hodnocený americký vztahový seriál o trojčatech (jedno nevlastní) odehrávající se v časových rovinách minulost – přítomnost – budoucnost. V tomto díle si Jack koupí kvůli dětem Wagoneer Jeep, i když tím značně nabourá rodinný rozpočet a způsobí tak nečekané komplikace.

Monty Pythonův smysl života

21:55

V pořadí třetí a také poslední celovečerní film legendární skupiny Monty Python je sled skečů volně propojených tématem života a smrti. Ač je především určen rybám, pokrývá veškerou škálu lidské zkušenosti. Od narození zdánlivě bezvýznamného dítěte (zejména z pohledu tresky) až ke smrti. Snímkem, jenž získal na festivalu v Cannes v roce 1983 Velkou cenu poroty, zároveň připomínáme 50 let od zrození fenoménu Monty Python.

ST 4. ZÁŘÍ

Česká filharmonie – Zahajovací koncert
124. sezony
20:20

ČT art zprostředkuje divákům slavnostní zahájení sezony České filharmonie. Zpočátku se ponese v operním duchu, který připomene slavná díla Bedřicha Smetany a Petra Iljiče Čajkovského. Těžiště programu však leží v Šostakovičově Osmé symfonii, do které skladatel promítl hrůzy válek a napsal tak requiem za všechny, kteří trpěli a zemřeli. Jako sólistka se představí lyricko-dramatická sopranistka Jelena Stichina, diriguje Semjon Byčkov.

Slavkovský advent

22:00

Na Tři krále, měsíc po bitvě u Slavkova, přijíždí zámožný měšťan Trassler zkontrolovat svůj statek. Nachází však jen ruiny kdysi honosného stavení a v něm umírajícího správce Kajetána a jeho ženu Ružku. V hlavních rolích strhujícího dramatu Josefa Abraháma mladšího účinkují Jiří Lábus, Radek Holub a Petra Šimberová.

Gershwin – americký vzor

22:30

Poutavý francouzský dokument Jean-Frédérica Thibaulta se zamýšlí nad životem a dílem amerického skladatele, který byl hudebně i svou osobností symbolem možného úspěchu a modelovým příkladem splnění amerického snu. George Gershwin, autora děl Rapsodie v modrém, Američan v Paříži nebo Porgy a Bess v červenci 1925 časopis Time Magazine označil za největšího žijícího amerického skladatele.

ČT 5. ZÁŘÍ

Píseň pro Rudolfa III.: Dinosaurus
20:20

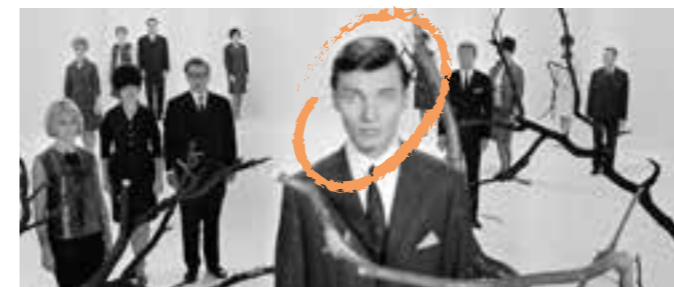
Málokdy se stane, aby se dílo našlo po tolika letech od svého vzniku a ztráty, jako tomu bylo v případě deváté části seriálu Píseň pro Rudolfa III. Do České televize přinesl unikátní materiál soukromý badatel, pan Otto Sotorník. Díl s názvem Dinosaurus měl být původně uveden v dubnu 1969, ale byl stažen z vysílání a od té doby o něm nikdo nevěděl. Svou roli Šárky opět namluvila Iva Janžurová, svého dědečka Jiřího Hrzána jeho vnuk Antonín Holub a svou hereckou větu přidala i Helena Vondráčková.

Páté album Supraphonu

21:45

Televizní pořad Páté album Supraphonu vznikl zkrácením hodinové hitparády obdobného názvu a byl určen jako soutěžní snímek na švýcarský televizní festival v oblasti zábavy a programů v Montreux. Mezi skladbami na albu vévodily písně Lékořice, Pošli to dál, Hou, hou, Kulatý svět a Oh, baby, baby v podání tehdy velice populární dívčí dvojice – zpěvaček Marty Kubišové a Heleny Vondráčkové. V této podobě se jedná o televizní premiéru.

Ondřej Pivec & Kennedy Administration

22:20

Jazzman a držitel Grammy Ondřej Pivec a americká vokalistka Kennedy spolu vytvořili unikátní hudební projekt, který je kombinací funk, soulu, popu, R'n'B i jazzu.

Dům na Dumbarton Street

23:20

Nadšená sběratelka umění, mecenáška a propagátorka umění Meda Mládková oslaví 8. září úctyhodné sté narozeniny. Renomovaná Nadace Jana a Medy Mládkových, již založila, učinila nejen pro naše moderní výtvarné umění velkou službu a udržovala jej i v dobách nesvobody ve světovém povědomí. Sama v mládí nejprve vystudovala tanec u choreografky Marty Aubrechtové a během války vystupovala v zahraničí. Zážitky z perzekuce německého obyvatelstva na konci války ji však vedly k rozhodnutí žít mimo Československo. Dokumentární film o osudech Jana a Medy Mládkových – mecenášů československého výtvarného umění v USA – připravili Aleš Benda, Michal Cuc, Martin Kubala a Jaromír Herskovič.

PÁ 6. ZÁŘÍ

Monkey Business v ostravském
Brickhousu
20:20

S novou zpěvačkou Terezou Černochovou, ve zbrusu nových kostýmech a s aktuální deskou Bad Time For Gentlemen vyrazili na turné potěšit své fanoušky milovaní a kritikou respektovaní Monkey Business, poctění navíc soškou Anděla 2018 za vítězství v kategorii Skupina roku. V ostravském multifunkčním klubu Brickhouse v Dolní oblasti Vítkovic na koncertě, který natočil Šimon Šafránek se svým štábem 16. února 2019, nabídli zpěvák Matěj Ruppert a kapelník Roman Holý se svou formací energií nabitou show.

Hugo a jeho velký objev

21:30

Jeden z nejvýznamnějších amerických režisérů současnosti Martin Scorsese získal Oscara za režii snímku Skrytá identita (2006) a v sedmi dalších případech byl na ocenění za nejlepší režii nominován. V roce 2012 to bylo za režii snímku Hugo a jeho velký objev, který v jeho filmografii představuje žánrovou výjimku, protože se jedná o snímek rodinného charakteru podle knižní předlohy Briana Selznicka. Kniha získala v roce 2008 nejprestižnější americkou cenu za dětskou literaturu, Caldecottovu medaili, a stala se celosvětovým fenoménem. S podobným úspěchem se setkala i tato filmová adaptace oceněná pěti Oscary.

Písničky, šansony, vzpomínky

23:35

Hana Hegerová, rozená Carmen Mária Štefánia (Beatrix) Farkašová-Čelková, která se narodila 20. října 1931 v Bratislavě, je významná slovenská zpěvačka a herečka, nekoronovaná královna českého a slovenského šansonu. Ve stříhovém dokumentu s jejími hity z 60. let uslyšíte písně Zhasněte lampiony, Zlá neděle, Petr a Lucie nebo Milord a zhlédnete také její slavné vystoupení v pařížské Olympii v roce 1967.

art

SO 7. ZÁŘÍ

Doktor Jack a pan Nicholson

20:20

Neodolatelny a naprosto neopakovatelný rošťácký úsměv a oči, jež dokážou zahrát snad nejširší škálu emocí v dějinách světové kinematografie. Častý rozpor mezi postavami, které ztvárňuje, a jeho poněkud ďábelskou a nevyzpytatelnou povahou. To všechno je Jack Nicholson.

Otesánek

21:15

Přední český surrealista Jan Švankmajer, jenž v těchto dnech oslaví pětadesáté narozeniny, natočil v roce 2000 groteskně hororové zpracování lidové pohádky Otesánek. Ve filmu oceněném třemi soškami Českého lva hraje Veronika Žilková, Jan Hartl, Jaroslava Kretschmerová nebo Pavel Nový.

NE 8. ZÁŘÍ

Dvořákova Praha 2019 – Zahajovací koncert

20:20

Jen velmi těžko se dá rozhodnout, zda zahajovací koncert letošní Dvořákovy Prahy více láká svou dramaturgií, nebo obsazením. Dvořákův slavný violoncellový koncert i populární osmá symfonie totiž bezpochyby patří nejen k vrcholům jeho vlastní tvorby, ale i evropské hudby konce 19. století vůbec. Neméně výjimeční jsou i umělci, kteří je budou tlumočit: Národní symfonický orchestr italského rozhlasu a televize, těleso s vynikající pověstí, povede skutečná dirigentská osobnost Christoph Eschenbach a při violoncellovém koncertu se představí dnes velmi vyhledávaný hudebník mladé generace Kian Soltani. Uvidíte v přímém přenosu.

Joan Miró

21:50

Osobnost malířského rebela, jakým byl katalánský tvůrce Joan Miró, poznamenala mnoho generací nejen výtvarných umělců. Dokumentárním filmem nizozemské režisérky Clary van Goolové, jenž shrnuje jeho život a dílo, provází umělcův vnuk a správce jeho dědictví Joan Punyet Miró.

Enter Achilles

22:45

Film Enter Achilles se odehrává v typické britské hospodě, kde běží v televizi fotbal, z jukeboxu se valí pop a muži s pivem v rukou neustále žertují a vystavují na odív svoji mužnost a svornost. Adaptace kultovní inscenace britského tanečního divadla DV8 v choreografii Lloyda Newsona.

Národní divadlo: Mýtus a realita

Chronologicky zmapovaná historie Národního divadla od myšlenky na jeho založení po první desetiletí 21. století

Polákům začal stavět ve Varšavě Teatr Narodowy z vlastních prostředků sám král Stanislav Augustus už v roce 1765. Německá národní divadla rostla v té době jako houby po dešti: Hamburk, Mannheim a Vídeň. Vesměs se jejich výstavby ujímali „osvícení“ panovníci. Roku 1782 vydal hrabě František Antonín Nostic provolání, jímž veřejně oznamoval svůj úmysl vybudovat v Praze velkou reprezentační scénu, která by plnila funkci Národního divadla. Přiznával se k pocitům studu, které jako Čech zažíval při pohledu na nádherné moderní divadelní budovy vznikající v německých městech... Tady začíná historie majestátní ozdoby vltavského nábřeží s kopulí odrážející své zlaté zdobení až k Pražskému hradu. Desetidílný cyklus představí významné milníky v historii této národní památky, kde se mohli diváci setkat s operní tvorbou Bedřicha Smetany, režijním uměním Jaroslava Kvapila nebo hereckými výkony Radovana Lukavského. Jedno z nejznámějších českých divadel, které znají díky hodinám literatury a dějepisu všichni, představí režisér **Aleš Kisil** v trochu netradičním pohledu. „Národní divadlo je spjata s mnoha událostmi českých dějin posledních sto padesáti let

– už od samotného pokládání základních kamenů v roce 1868. Bohužel událostí kladných i záporných. Pro mnohé divadelníky bylo a je ideálem, snem, kterého se snažili dosáhnout, a pro řadu z nich se později stalo kalvárií či přímo zhoubou,” popisuje režisér, jakých mýtů se cyklus dotkne. Kreativní producentka **Martina Šantavá** jej doplňuje: „Práce na deseti hodinových filmech, do kterých je vtěsnána komplexní historie Národního divadla plující od činohry, přes balet až k opeře, nebyla vůbec jednoduchá. Divák tak dostane přehled dějin naší první scény Národního divadla, na který si sám může uceleně utvořit názor. Jednalo se v tomto případě o velmi mravenčí a systematickou práci s archivy a informacemi, kde se pečlivě zvažoval každý krok hodný zaznamenání.” Průvodcem pořadu bude **Ondřej Havelka**.

námět: Veronika Korčáková // **scénář a režie:** Aleš Kisil
dramaturgie: Petr Buchta // **kamera:** Diviš Marek, Tomáš Nováček
střih: Ondřej Pechar // **výkonný producent:** Roman Blaas
kreativní producentka: Martina Šantavá
účinkují: Ondřej Havelka, Zuzana Stivínová, Lukáš Hlavica

Aleš Kisil: Celý loňský rok jsme strávili ve střížně

Cyklus představí historii Národního divadla od počátku víceméně až po současnost. V čem se divadlo nejzásadněji změnilo? Dnes už český jazyk s žádnou němčinou nebojuje. K čemu se budova stavěla a k čemu slouží dnes? Národní divadlo je a mělo by být především a hlavně divadlem, což si bohužel mnozí zodpovědní činitelé mnohdy neuvědomují a proto je Národní divadlo po většinu času své existence pod nejrůznějšími politickými, ideologickými a dalšími tlaky – což je pro divadlo škoda a je to zhoubné.

Je historie Národního divadla víc kulturní, společenskou, nebo politickou záležitostí?

Vzhledem k roli Národního divadla je jasné, že se tam role proplétají – ta hlavní je samozřejmě umělecká – vždyť až do druhé světové války to bylo právě Národní divadlo, kdo určoval podobu českého divadla. A vzhledem ke svému významu je tato instituce neodmyslitelně spjata s českými dějinami. Je to symbol české kultury ale i české státnosti.

Byla náročnější rešerše, samotné natáčení, nebo kompilace materiálu do výsledné podoby?

Pro těch necelých deset hodin cyklu bylo třeba zpracovat několik desítek knih, přes sto hodin audiomateriálů, několik set hodin videí a přibližně pět a půl tisíce fotografií. Ta náročnost byla všudypřítomná – už od scénáře, přes rešerše až po postprodukcii – především ve střížně, kde jsme strávili de facto celý loňský rok.

Česká loutka

S bratry Formany napříč historií českého vyřezávaného dědictví

Ambicí cyklu Česká loutka je zachytit vývoj a kontext české divadelní, filmové a televizní loutkářské tvorby v době, kdy české loutkářství bylo a je ve světovém kontextu unikátním a všeobecně uznávaným fenoménem. Potvrzuje to zápis tohoto fenoménu na seznam nemateriálního kulturního dědictví lidstva UNESCO koncem roku 2016. Unikátní je nejen vysoká úroveň tvůrců a profesionálních divadel, ale i nevídaný počet divadel amatérských, které se po celé republice věnují loutkovému divadlu.

V sedmi chronologicky řazených dílech (například Doba kočování, Zlatý věk, Kouzlo animace, Nová vlna) se postupně diváci seznamují s loutkou jako výtvarným i sociálním artefaktem, s významnými tvůrci i se současným stavem našeho loutkářství. Prozkoumávají jevy jako rodinné či spolkové divadlo i proměny uměleckých profesionálních scén. Dokument se tak pokusí zodpovědět na otázky, čím si Česko vysloužilo pověst světové loutkářské velmoci a proč právě tady tento divadelně výtvarný svět rozkvetl tak nebyvalou bohatostí.

Průvodci pořadu jsou bratři Petr a Matěj Formanovi. Petr je absolventem loutkářské katedry DAMU, Matěj se uplatňuje v představeních Divadla bratří Formanů především jako výtvarník. Se svými představeními „kočují“ po celé Evropě, přiblíží proto svět loutkářů zevnitř a s porozuměním.

Scenárista a režisér cyklu **Pavel Jirásek** se loutkami zabývá z více úhlů pohledu – jako badatel, jako sběratel i jako spoluautor několika publikací (Loutka a moderna, Česká loutka). To vše zúročil při přípravě televizního cyklu.

scénář a režie: Pavel Jirásek // **dramaturgie:** Nora Obrtelová
kamera: Petr Vejslík // **střih:** Jiří Mikula
výkonný producent: Pavel Plešák
kreativní producent: Dušan Muliček
účinkují: Petr a Matěj Formanovi, Buchty a loutky, přední odborníci na dějiny loutkářství u nás, tvůrci, pedagogové, divadelníci

Pavel Jirásek: Dědictví české loutkářské poetiky je stále živé

Kdy začíná historie české loutky?

První díl cyklu Česká loutka se věnuje **Matěji Kopeckému**, všeobecně uznávanému patriarchovi českého loutkářství. O počátcích českého loutkářství na konci 18. století toho vlastně až tak moc nevíme, legenda o Kopeckém vznikla o sto let později pro potřeby národních obrozenců, kteří hledali někoho, kdo hrál divadlo v 19. století v českém jazyce. Tehdy to skutečně byli téměř výhradně jen kočovní loutkáři. Loutky, ač jsou prastaré, se do českého prostředí dostaly jako součást střeoevropského sezónního divadla se společnostmi, které hostovaly v českých barokních městech. První čeští loutkáři tedy převzali inscenační styl a repertoár od cizinců. Proto se často hrály tituly jako Faust, Jenováfa či Don Šajn, ovšem česky, aby tomu venkovské publikum rozumělo. Během 19. století prošlo loutkářství u nás procesem zlidovění, v jehož rámci došlo k vtělení českého loutkářství do masové kultury. Loutkáři jezdili ve svých vozech od města k městu, od vesnice k vesnici, proto říkáme, že byli kočovní. Později se vznikem moderního loutkového divadla během první světové války vplynulo naše loutkářství dokonce do usilovného a mnohotvárného vnitřního procesu uvědomování si národního společenství a spoluvytváření národního povědomí či později – ve formě meziválečného spolkového loutkového divadla – zapadlo do procesu budování občanské a demokratické společnosti.

Jak moc detailní pohled na události a osobnosti loutkoherectví nabídnete?

Cyklus s určitým počtem dílů a půlhodinovou stopáží není samozřejmě schopen obsáhnout všechny peripetie a vývojové zvraty tak složitěho fenoménu, jakým je české loutkářství. Proto se pokouší spíše orientovat výběrově vždy na klíčové okamžiky vývoje českého loutkářství, které jsou známy i v zahraničí a díky nimž získalo české loutkářství ochranu UNESCO v oblasti nehmotného dědictví. Zároveň všechny díly sledují to, co české loutkářství během těch dvě stě padesáti let spojuje. Například nadání k vyjadřování hlubokých a komplexních myšlenek skrze loutku, ojedinělým způsobem založené na souběžném kontrapunktu dvou poloh – směšna či komična a hrůzna či tragična, trvale vysokou výtvarnou úroveň loutkového divadla, zakládající se na dlouhodobé konfrontaci tradice s avantgardou, provozování loutkářství všemi možnými formami od soukromého prostoru přes ochotnictví až po profesionální bázi či mimořádně komplexní rozšíření loutky do všech médií, zahrnující kromě divadla také výjimečné úspěchy a bohatost loutkové filmové animace a televizního vysílání s loutkami...

Jaký formát jste pro svůj seriál zvolil? Je určen spíše známému publiku, nebo si v něm zajdou zalíbení i ti, kteří se o loutky moc nezajímají?

Cyklus jsme se pokoušeli formovat tak, aby – přestože vznikl s experty na odborném základě – měl zároveň ambici oslovit široké publikum. Činí to několika cestami. Nejen dramaturgickou volbou jednotlivých témat, která zahrnují také loutku v animovaném filmu či na televizní obrazovce, což je loutka v masovém médiu, ale zároveň také volbou průvodců, jimiž jsou bratři

Matěj a Petr Formanové, kteří jednotlivá témata osobitě komentují. Cílem cyklu je také ukázat, že vnímání loutky veřejností jako něčeho nízkého či dětského je předpojatost, protože když sledujeme vrcholné loutkářské projevy, jde skutečně o umělecky výjimečná díla, která dokumentují snahu českých loutkářů vymanit loutkářství z „okraje“ kultury a zařadit jej do středu umění.

Jak moc je v Česku práce s loutkami rozšířená?

Česká loutka měla svá zlatá léta. Byla jimi třeba doba první republiky, kdy v roce 1929 byla v Praze založena mezinárodní loutkářská organizace UNIMA a v tehdejší Československu pravidelně hrálo kolem tří tisíc loutkových souborů, nebo období sedmdesátých a osmdesátých let, kdy moderní české profesionální loutkářství dobývalo úspěchy prakticky celý svět. Od devadesátých let se sice loutka z české kultury vytrácí, což je dáno především rozvojem podobných médií, jako je třeba 2D či 3D počítačová animace, v divadle pak novými divadelními přístupy, jako je například dokumentární divadlo, ale svůj potenciál si kouzlo oživené hmoty ponese i do budoucna.

Liší se zásadně loutky filmové od těch divadelních?

Loutky rozdělujeme na vedené hercem – v divadle i televizi – a loutky pro animaci pracující s trojrozměrnou postavíčkou, která je pohyblivá díky kovové kostře s klouby. Loutky pro divadlo a film se tedy liší nejen výtvarným výrazem, ale i technologií pohybu.

Jaký je současný stav loutkoherectví u nás? Má toto odvětví silné zastoupení i v činnostech, jako je výroba, nebo ta se přesunula do levnějších oblastí?

Loutka z české kultury bohudík nevytizela. Stále vzniká celá řada představení, která loutku využívají v mnoha jejích formách, od tradičních marionet v kukátkovém divadle až po obří loutky v ulicích. Také několik celovečerních filmů s loutkou, jako třeba Malý pán, dokazují, že dědictví české loutkářské poetiky je stále živé. Loutka má skvělou možnost komunikovat po celém světě a to je vlastně velmi podstatná vlastnost.

Linka II.

Linka vede tentokrát k Michalu Pavlíčkovi, Lence Dusilové nebo Jiřímu Suchému

Třetí série úspěšné hudební talk show Linka opět přináší desítku českých i zahraničních hostů, kteří s moderátorem a uznávaným jazzovým kytaristou Rudym Linkou vedou přirozený a přátelský rozhovor nejen o muzice. Dovídáme se jejich názory a informace z uměleckého života z netradičně blízké perspektivy.

Sám **Rudy Linka** ke svému pořadu výstižně dodává: „V našem pořadu jsem se snažil ukázat bezprostřednost, přirozenost a radost, kterou hudba nejen rozdává, ale i vyžaduje, a že mezi žánry hudby není tak velký rozdíl, jak si mnozí myslí. Hudba je způsob komunikace, která je daleko přímější než komunikace slovní. Přesně jako linka.“

režie: Rudy Linka // **dramaturgie:** Michal Utíkal // **výkonná producentka:** Kateřina Kovářová
kreativní producent: Jiří Hubač // **hosté:** Lenka Dusilová, Michal Prokop, Michal Pavlíček, Jiří Macháček, Petr Janda, Jiří Suchý, Ralph Towner, Tuck Andress, Jiří Stivín, Terezie Kovalová

GOLDEN PRAGUE

Zlatá Praha

Mezinárodní televizní festival pyšnicí se dlouholetou historií a jedinečným obsahem. Místo pro setkávání špičkových televizních pořadů s předními umělci ze všech koutů světa. Událost, kde se diváci zprostředkovaně i naživo potkávají se svými oblíbenými hvězdami. Prostor pro spolupráci, inspiraci i potěšení. To je Zlatá Praha – přehlídka, jež láká milovníky umění na bohatý program již padesát šest let.

Zlatá Praha je unikátní kulturní událost mezinárodního rozsahu a spolu s Prix Italia a Rose d'Or se řadí mezi nejstarší televizní festivaly na evropském kontinentu. Česká televize jej pravidelně pořádá v nádherném prostředí staré Prahy, v posledních letech na Nové scéně Národního divadla. Od založení festivalu navštívily Zlatou Prahu desítky režisérů, choreografů a umělců světového formátu včetně Petra Weigla, Bruna Monsaingeona, Angelína Preljocaje, Darii Klimentové nebo Jiřího a Otty Bubeníčků.

Dnes je Zlatá Praha čtyřdenní kulturní událostí, která umožňuje širší poznání televizních hudebních, tanečních a divadelních pořadů a filmů nejen z české, ale i světové produkce, a to prostřednictvím soutěže, promítání, videotéky a odborných setkání. Soutěžní snímky, jejichž základní podmínkou je umělecká úroveň pořadu, jsou rozděleny do tří kategorií: dokumentů o hudbě, tanci a divadle, záznamů inscenačního umění a záznamů hudebních pořadů.

Výběr z programu

MTF Zlatá Praha – Ladies Music Night

Nová scéna Národního divadla

25. 9. 20:20–21:50

Během slavnostního večera vystoupí sopranistky Martina Janková a Kateřina Kněžítková, houslistka Olga Šroubková, violoncellistka Terezie Kovalová, harfenistka Kateřina Englichová, varhannice a klavíristka Katta, hráčka na lesní roh Kateřina Javůrková, skladatelka, zpěvačka, textařka, producentka a výtvarnice Vladivojna La Chia a mimořádně talentovaná devítiletá klavíristka Klára Gibišová.

Zmíněné dámy a slečny bude doprovázet komorní orchestr Ambroš Ladies Orchestra. Moderace večera se zhostí Libor Bouček, který nás provede jednotlivými skladbami, a z rozhovorů se divák dozví i zajímavé historky nejen z hudebního života.

Jiří Bělohlávek: „Když já tak rád diriguju...“

Nová scéna Národního divadla

26. 9. 19:30–21:45

Režisér Roman Vávra vytvořil hluboký, poutavý příběh Jiřího Bělohlávka v posledních letech jeho životní a umělecké pouti. Přiblížil dirigentovu moudrost, vyzrálost, mistrovství a schopnost empatie. V dokumentu pak dominuje režisérova tvůrčí upřímnost ve vykreslení člověka, který v České filharmonii zanechal hlubokou stopu.

Dva roky sledoval filmový štáb dirigenta Jiřího Bělohlávka při práci s Českou filharmonií, ale i v intimním kontaktu s jeho nejbližšími přáteli, například malířem Jiřím Vovsem, kolegy Semjonem Byčkovem a Simonem Rattlem, bývalými studenty a dnes přáteli a světově uznávanými dirigenty Jakubem Hrůšou nebo Tomášem Hanusem. Především však s jeho nejbližším spolupracovníkem, který jej „vrátil“ do Čech a Rudolfinu, ředitelem filharmonie Davidem Marečkem.

Jiří Bělohlávek ve filmu velmi otevřeně hovoří i o slavných předchůdcích v České filharmonii, svých začátcích, vztahu k hudbě a dirigování, o své rodině. Svoji důvěru tvůrcům filmu manželé Bělohlávkovi vyjádřili i tím, že poskytli rodinný archiv filmových „osmiček“, které z velké části točil sám Jiří Bělohlávek. Ambicí filmového štábu bylo zachytit i uvolněnost a humor hlavního protagonisty, kterého si nezasvěcená kulturní obec spojuje kromě vrcholné profesionality i s jistou upjatostí, jelikož tak byl povětšinou mediálně prezentován.

Roman Vávra: Jiří Bělohlávek odcházel ze života na vrcholu a jako vítěz

Jak byste popsal pana Bělohlávka, co podle vás představoval pro posluchače a hudebníky?

Já měl možnost Jiřího Bělohlávka vidět především při práci na zkouškách a to mě jako laika překvapilo, v jakém klidu a rychlosti dochází k nazkoušení děl, se kterými se pak jde rovnou před obecenstvo nebo na nahrávání na zvukové nosiče či pro televizní záznam. Zpravidla za dvě tři dopoledne byl nazkoušený celovečerní program. To však za situace, kdy obě strany byly dokonale připraveny, a pan dirigent doladovoval jen nuance, které já většinou ani neslyšel. Musím ale předeslat, že já zblízka práci pana Bělohlávka sledoval pouze poslední dva roky jeho života a to byl on i ansámbl – především jeho zásluhou – ve vrcholné kondici. I když byl vážně nemocen. To však na jeho pracovní energii nebylo znát. I tato indispozice měla podle mého vliv na souznění s orchestrem a jakousi nevyslovitelnou křehkost, která se odrážela ve vztahu dirigent – orchestr vlastně jen, lze-li to tak říci, v dobrém. To se pak přenášelo i na posluchače a diváky v hledišti.

Jaký moment z života Jiřího Bělohlávka vás při natáčení překvapil?

Ne, že by šlo o nějaké velké překvapení, v zásadě i proto jsem nabídku natáčet o filharmonii a o panu Bělohlávkovi přijal, ale rána, kterou mu způsobil jeho odchod z filharmonie na začátku devadesátých let, kdy celým dosavadním životem a ambicím směřoval k vedení prvního orchestru v zemi a sám usoudil, že se s ním v té době musí rozejít, byla větší než bych čekal. O to je obdivuhodnější právě jeho pozdější návrat a to co s muzikanty dokázal. Prostě Jiří Bělohlávek odcházel ze života na vrcholu a jako vítěz. Komu se to podaří.

Jaká je Česká filharmonie s a bez Jiřího Bělohlávka?

Na tuto otázku vám opravdu musí odpovědět povolanejší. Já jen jako pozorovatel viděl, že Jiří Bělohlávek si svého pozdějšího nástupce Semjona Byčkova velmi vážil a byli přátelé, lze-li takového vztahu mezi špičkovými dirigenty docílit. I když pan Bělohlávek byl dle mého vnitřním uzpůsobením spíše introvert, kdežto pan Byčkov je člověk velkých gest. Ostatně, aniž bychom během natáčení tušili cokoli z dějů následujících, ve filmu je právě i tento vztah a vzájemný respekt zachycen. A je jasné, že i s tímto pocitem vedení filharmonie nového šéfdirigenta oslovovalo. No a že si tento cizinec a světoběžník přinese i trochu jiný repertoár a třeba rozšíří záběr České filharmonie, se dalo a dá očekávat.

Den s hvězdami StarDance

Náměstí Václava Havla

27. 9. 15:00–19:00

Návštěvníci všech věkových kategorií se mohou těšit na čtyři hodiny interaktivního programu plného tance a zajímavých rozhovorů. Také se setkají hned s několika tanečnicí této úspěšné televizní soutěže – Jan Onder do show pozval populárního herce Zdeňka Piškulu s Veronikou Lálovou, nového porotce StarDance Jana Tománka, který představí mistry České republiky ve standardních a latinsko-amerických tancích, dále úžasnou herečku Danu Batulkovou, rekordmanku ve skoku o tyči, atletku Kateřinu Baďurovou, klientku Centra Paraple Marii Nahodilovou, vítěze StarDance Marii Doležalovou a Marka Zelinku a také tanečníka a finalistu Michala Padevěta, který představí dva tance společně s Kateřinou Krakovkovou, která zářila v minulé řadě po boku zpěváka Adama Mišíka. Vedle mediálně známých tváří vystoupí i nadějně taneční páry juniorů a mládeže.

Znamé osobnosti budou nejen tančit, ale také již tradičně vyučovat společenské tance. Zlatým hřebem programu bude první veřejná autogramiáda velké části letošních tanečních párů nadcházející řady StarDance.

Jeden rok v životě Jiřího Kyliána

Nová scéna Národního divadla

27. 9. 18:30–19:30

V letošním roce se světově uznávaný choreograf stal členem francouzské Akademie krásných umění v Paříži (Académie des Beaux-Arts). Je třetím Čechem, který toto ocenění obdržel od založení Akademie roku 1816. A zároveň prvním členem této instituce, pro kterého byl zařazen nový obor choreografie mezi krásná umění. Jiří Kylián patří k nemnoha cizincům, kterým se této pocty dostalo.

Kamera umělce sledovala od září 2018, kdy inscenoval se souborem pražského Národního divadla svůj retrospektivní večer složený z jeho nejvýznamnějších choreografií nazvaný Mosty času, přes ocenění Akademie, které získal v březnu 2019, až po léto 2019, které prožívá v Haagu.

To vše je obsahem dokumentu Jeden rok v životě Jiřího Kyliána.

Jedná se o pohled na osobnost tohoto světového choreografa, kdy se momenty z přípravy baletů i slavnostní ceremonie při udělování členství v Akademii střídají s jeho osobním životem.

Adam Plachetka, cesta na vrchol

Nová scéna Národního divadla

27. 9. 20:00–22:00

Dokument zaznamenává mezi roky 2015 a 2018 současnou kariéru mladého umělce, operního pěvce – basbarytonisty Adama Plachetky. S pěvcem se setkáme na scéně pražského Národního divadla i v jeho stálém angažmá ve Vídeňské státní opeře, v neustálém „běhu“ Adama Plachetky z jednoho kontinentu na druhý a ze scény na scénu. Pěvec nám svým pohledem představí nejprestižnější operní a koncertní síně po celém světě, jako je Lyric Opera v Chicagu, Metropolitní opera v New Yorku nebo Salzburský festival. Nebudeme ochuzeni ani o pohled do soukromého života Adama Plachetky jako starostlivého otce a manžela.

Jedinečný pohled do života světové operní hvězdy, která však stále zůstává skromným českým patriotem, nabídne v televizní premiéře na podzim i ČT art.

Martin Kubala: Jiří Kylián je nejslavnější osobností, na kterou nemá žádný hokejista nebo fotbalista

Loni jste na Zlaté Praze představil profil Petra Zusky. Přistupoval jste k Jiřímu Kyliánovi a Adamu Plachetkovi podobně? Nebo jste chtěl osobnosti představit jinak?

Přístup příliš neměním, platí, že se s daným člověkem musím nejdříve dobře poznat. Tak tomu bylo už poprvé, když jsem vkročil do baletního světa, kdy jsem začínal Dariou Klimentovou. Dokumenty nevznikají týden nebo měsíc, ale s umělcem strávím rok, v případě Klimentové dokonce čtrnáct let. Podobně jako s panem Kyliánem, se kterým jsem se seznámil při natáčení Odcházení Václava Havla, což je bezmála deset let.

Čím Vás oslovil Jiří Kylián?

Je to největší choreografická hvězda, kterou respektují naprosto všichni, choreografové a tanečníci z celého světa. U každého se objeví nějaké *ale*. Na něj ovšem nikdy nic špatného neslyšíte, protože jeho způsob s tanečnicí je laskavý, neuráží a svého dosáhne díky tomu, že lidem dokáže vyložit, co chce.

Na druhou stranu tu ale stojí mladý talent Adam Plachetka.

Adam Plachetka je mladá tvář, zatímco pan Kylián je člověk, který za sebou má obrovské životní zkušenosti. Adam zkušenosti teprve dostává. Od svého mládí se mu vše dařilo, nenarazil na žádné komplikace. U pana Kyliána vládne životní moudrost, u Plachetky zase fascinuje slušnost, dravost a skromnost.

Nebylo tedy natáčení dokumentárního profilu Adama Plachetky předčasné?

Nebylo, protože si troufám říct, že teď je Adama Plachetka na svém vrcholu. Leitmotiv celého filmu zní Cesta na vrchol. Jak dopadne, se samozřejmě ukáže až za deset dvacet možná třicet let. I tak to bude málo, protože mu bude nějakých šedesát sedmdesát let.

Osloví vaše dokumenty i lidi, kteří nemají co dočinění s operním a divadelním světem?

Určitě. Pan Kylián je v současnosti podle mě nejslavnější osobností, na kterou nemá žádný hokejista nebo fotbalista a zná ho celý kulturní svět. Díky tomu, že se stal jako první choreograf nositelem ceny francouzské Akademie krásných umění. Což je cena, která do té doby neexistovala. Navíc přijetí cizince za člena francouzské akademie je ojedinělou událostí. Známy je i díky představení *Mosty času*, které pan Kylián věnoval Národnímu divadlu k stému výročí vzniku republiky.

Adam Plachetka dokáže přitáhnout díky svému charismatu podle mě všechny. Je multižánrový, tudíž plynule přejde z muzikálů do operních melodií prezentovaných po celém světě. On je opravdovou operní hvězdou, která se nebojí jít třeba do muzikálu.

56. MTF Zlatá Praha – Slavnostní předávání cen

Nová scéna Národního divadla

28. 9. 20:20–21:50

Závěrečné předávání cen se již tradičně uskuteční na Nové scéně Národního divadla, odkud jej odvysíláme v přímém přenosu. Záštitu Mezinárodnímu televiznímu festivalu Zlatá Praha i letos udělil primátor hlavního města Prahy, ministr kultury České republiky, dlouhodobě spolupracujeme také s Dagmar Havlovou a Nadačí VIZE 97.

V programu letošního závěrečného večera budou zastoupeny špičky českého umění – zatančí Andrea Kramešová, dlouholetá sólistka Národního divadla i světových baletních scén, nebo členové uměleckého souboru Laterny Magiky. Představí se také protagonisté nového cirkusu *The Losers*, mezzosopranistka Ester Pavlů, hudební virtuosky houslistka Hana Kubisová a harfistka Jana Boušková či ženský a capella kvartet Slavonics. Příjemným osvěžením večera budou mladí tanečníci ze souboru Balet Praha Junior a fenomenální desetiletá dvojčata Alex a Maxim Šestákovi, kteří zahrají na saxofon a klavír jazzovou skladbu.

MTF ZLATÁ PRAHA 2019 V ČÍSLECH

Počet soutěžních snímků: 87

Kategorie Dokument: 44

Kategorie Koncerty: 13

Kategorie Záznamy inscenačního umění: 30

Počet nesoutěžních snímků: 13

Kategorie Dokument: 0

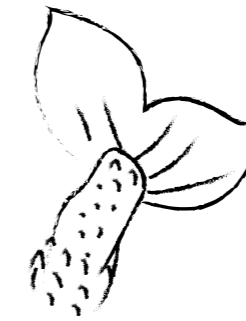
Kategorie Koncerty: 4

Kategorie Záznamy inscenačního umění: 9

Nejdelší soutěžní film: Bedřich Smetana: Libuše, 155 min., Česká republika**Nejkratší soutěžní film:** Lascia, 6 min., Švédsko**Délka soutěžních filmů:** 6141 min.**Průměrná délka soutěžních filmů:** 71 min.**Z jaké nejvzdálenější země k nám dorazil snímek:** Brazílie (9,511 km)**Počet televizních a filmových produkcí, které přihlášily filmy:** 51**Země, ze které bylo přihlášeno nejvíce filmů:** Německo (21 snímků)**Celkový počet zemí, které film přihlášily:** 19**Počet filmů z České republiky:** 14**Počet filmů z České televize:** 11

Aneta Langerová a Janáčkova filharmonie Ostrava

Jubilejní 65. koncertní sezóna Janáčkovy filharmonie je i v letošním roce spjatá s atraktivním industriálním prostředím oblasti Dolních Vítkovic. V multifunkční hale Gong uzavře crossoverovou řadu koncertů ostravských filharmoniků osobitá interpretka **Aneta Langerová**. Janáčkovu filharmonii Ostrava a doprovodnou kapelu Anety Langerové bude řídit dirigent Martin Kumžák. Na repertoáru budou nejen starší Anetiny písně, ale hlavně nové aranže z ceněného alba **Na Radosti**, které definitivně potvrdilo její pozici jedné z nejoblíbenějších současných zpěvaček a písničkářek jak u hudebních kritiků, tak i posluchačů.

Malá mořská víla

Daleko v moři na samém dně, tam, kam by žádná kotva nedosáhla a lidské oko nedohlédlo, bydlí obyvatelé moře. Delfíni, mořské víly, mořský král, jeho stará matka a jeho dcera, malá mořská víla. Pleť má čistou a hebkou jako lístek růžového květu, oči modré jako nejhlubší moře a nic jí nepůsobí takovou radost, jako když slyší o lidském světě daleko nahoře. Když pak večer stojí u otevřeného okna a pohlíží vzhůru tmavě modrou vodou, myslí na velké město s veškerým jeho hlukem a lomozem. Nikoho jiného netrápí touha po tom světě tolik jako ji. Tak začíná příběh opravdové lásky mořské panny k pozemskému princovi, pro nějž obětuje to nejcennější – svůj hlas a život. Na motivy známé pohádky **Hanse Christiana Andersena** vznikl balet na hudbu Zbyňka Matějů, v choreografii Jana Kodeta a v režii známého režijního tandemu SKUTR – Martina Kukučky a Lukáše Trpišovského.

Foto: Martin Divišek

Foto: H. Smejkalová

Foto: Pavel Hejný

Sarkofág pro královnu

Celovečerní sběrný dokument režiséra **Pavla Štingla** a kameramana **Miroslava Janka** zachycuje pětiletý proces realizace unikátního díla – zakázky pro dánskou královnu Markétu II. Dánský královský sochař **Björn Norgaard** navrhl na objednávku Její Výsosti unikátní skleněný sarkofág pro katedrálu v Roskilde, která je již osm století místem posledního odpočinku dánských panovníků. Dvě modelované postavy v křišťálovém kenotafu o hmotnosti šesti tun nelze hodnotit jinak než jako mimořádný tvůrčí a technologický experiment, jenž svým rozměrem nemá ve světě sklářského umění obdoby. Po několika letech diskusí o záměru a jeho financování začal Björn Norgaard hledat někoho, kdo by dokázal odlít sochu

složenou ze šesti tunových kusů taveného čirého skla. Pět let experimentoval v Japonsku, v Číně, v USA a nakonec skončil na Pelechově u Železného Brodu ve studiu tavené plastiky **Zdeňka Lhotského**, jedné z osobností výtvarné skupiny **Tvrdohlaví**. Dílna s tradicí českého skla dokázala po celé řadě dramatických nezdarů zadání naplnit. Ironií osudu je, že právě ve chvíli, kdy byla po patnácti letech těsně před dokončením, zemřel manžel panovnice, princ Henrik, jehož vůlí bylo být po smrti rozprášen v moři. Socha byla sice instalována, ale z rozhodnutí královny ukryta v dřevěné etuji, kde bude nyní zahalena čekat na královnin pohřeb.

Sen čarovné noci

Čtveřice milenců, nesmiřitelný spor královny víl a krále elfů, magický les, kouzelná kytka a skřítek Puk, který všechno poplete. Poetická komedie **W. Shakespeara** o rozmarech lásky a noci plné divů, které se možná staly a možná pouze zdály, vyšla poprvé tiskem v roce 1600. První český překlad vznikl v polovině 19. století a doslovný překlad názvu „Sen středověké noci“ nahradil libozvučným „Sen noci svatojánské“. Svatojánská noc jako doba děje se u nás vzil natolik, že další překladatelé neměli odvahu ho změnit, i když odkazy v textu víc než naznačují, že se komedie odehrává na přelomu dubna a května. Záhadu, proč W. Shakespeare použil v názvu „středověké“, už nejspíš nikdo nevysvětlil, ale překladatel Jiří Josek se rozhodl právě s ohledem na časové odkazy dát hře (kromě mimořádně vtipného a současného básnického překladu, který je adekvátní nesmrtelnému dílu W. Shakespeara) i nový český název: Sen čarovné noci. Inscenace Činohry Národního divadla v režii

Foto: Petr Neubert

Davidu Špinara je rovněž mimořádně vtipná a poetická zároveň. Je divadelní metaforou věčně proměnlivého světa, v jejímž pozadí stojí optimistická víra v to, že vše dobře dopadne a že svět se vyvíjí od chaosu k řádu a momentální zmatky a bezvýhodné situace se nakonec nějak vyřeší.

Foto: Petr Neubert

Lukáš Vondráček a SOČR v Rudolfinu

První koncert rezidenčního umělce SOČRu **Lukáše Vondráčka**, vítěze bruselské Soutěže královny Alžběty z roku 2016, nabídne jeho provedení mimořádně náročného Klavírního koncertu **Antonína Dvořáka**, který nemají světoví sólisté v repertoáru příliš často. Večer pod taktovkou Estonce **Arvo Volmera** zahájí orchestrální miniatura dirigentova krajana **Erkki-Svena Tüüra**, jednoho z nejužnavanějších skladatelů současnosti. Její název bychom mohli přeložit jako Váha neprožitých životů. Program doplní nesmírně originální jednovětá Symfonie č. 7 finského autora **Jeana Sibelia**.

Foto: Petr Neubert

Broadway na Artu:

Pohřbené dítě

V rámci cyklu, v němž ČT art přinese svým divákům záznamy pozoruhodných inscenací z Broadwaye, uvidíte i Pohřbené dítě významného amerického dramatika **Sama Sheparda**. V představení, jež se uskutečnilo 30. března 2016, exceluje v hlavní roli další slavná osobnost: **Ed Harris**. Zápletka příběhu odehrávajícího se na jihu USA je na první pohled jednoduchá: vnuk Vince přiveze ukázat svému dědovi dívku, s níž žije. Nebyl by to ale Sam Shepard, kdyby na tomto základu nevystavěl hru, z níž diváka mrazí

a která jej zároveň nutí k smíchu. Sam Shepard chtěl napsat podle svých slov hru o frustraci Američanů, která by byla „angažovaná, ale i zábavná“. Podařilo se mu to beze zbytku. Ed Harris, přestože po celou dobu děje setrvává na jedné pohovce, předvedl roli starého Dodge v ďábelské formě. V kašlajícím šlachovitém starci, který skrývá mnohá tajemství, diváci jen stěží rozpoznají svalnatého drsnáka z velkofilmů jako Apollo 13, Propast, Truman Show a dalších.

Ernest Shackleton mě miluje

Cyklus Broadway Live přináší oproti očekávání nejen tituly, které byly úspěšně uváděny přímo na broadwayských scénách, ale také ty, které slavily úspěch takzvané „off-Broadway“, tedy mimo nejslavnější a největší divadla. K těm nejpozoruhodnějším počínům patří i muzikál podle libreta **Joe DiPietra** s názvem „Ernest Shackleton mě miluje“. Ale pozor! Máme zde všechny atributy úspěšného muzikálu, tj. velkou lásku, velké činy, velké město, a dokonce i Antarktidu, ale děj se odehrává v jednom pokoji a jeho protagonisty jsou pouze dva zpěváci a zároveň hudebníci. **Valerie Vigodová** (která se na muzikálu podílela i autorsky) představuje k smrti unavenou a velmi

experimentální hudebnici, čerstvou matku, která s věčně plačícím kojencem musí pracovat na zakázce hudby k počítačové hře. Druhý na scéně **Wade McCollum** hraje polárníka, který se do hlavní hrdinky zamiluje po Skypu. Na tom by nebylo nic divného, kdyby Ernest Shackleton, **legendární postava britských dějin**, nebyl již od roku 1922 mrtvý... Zda byla tato romance dílem skladatelčiny fantazie, či zda se odehrála v jiné časové dimenzi, na to nechť si laskavý divák odpoví sám. Kdo má chuť zhlédnout originální dílo s multimediálními efekty a poslechnout si svěží písničky za doprovodu elektrických houslí a banja, určitě nebude zklamán.

Cyrano z Bergeracu

Kevin Kline je herec mnoha poloh. Známe jej jako představitele úloh dramatických (Volání svobody, Sophiina volba), jako hrdinu kovbojek (Silverado) a v neposlední řadě jako vynikajícího komika (Ryba jménem Wanda). Všechny své zkušenosti zúročil způsobem hraničícím s genialitou v broadwayské inscenaci Cyrano z Bergeracu, v níž mu byli partnery **Jennifer Garnerová** (Pearl Harbour) jako Roxana, **Daniel Sunjata** (Temný rytíř povstal, Sex ve městě) coby Christian a **Chris Sarandon** (Pší odpoledne, Soudkyně Amy) jako De Guiche. Klasický příběh o nosatém duchaplném básníkovi, který propůjčí svůj um a hlas krásnému, ale poněkud jednoduššímu mladíkovi, aby svým způsobem oba získali milovanou dívku, odehrál Kline ve svých šedesáti letech tak, že by mu mohli závidět herci mnohem pozdějšího data narození.

Old Hats

Jména **David Shiner** a **Bill Irwin** nejsou v našich končinách nijak známá, diváci České televize proto mají výjimečnou příležitost setkat se s klauniádou a la New York. Némé skeče prokládané autorskými písničkami **Shainy Taubové** uváděla scéna Pershing Square Signature Center v letech 2013–2016. Režisérkou představení byla **Tina Landauová**. Z dvojice klaunů je přece jen o něco známější Bill Irwin, který účinkoval v menších rolích v mnoha filmech (například ve Žhavých výstřelech). Kuriozitou v jeho obsáhlé filmografii je ovšem jeho účast v oblíbeném dětském cyklu Svět Elmo, kde tento mim pro změnu není vidět, ale pouze slyšet, protože jeho hlasem promlouvají mnohé vedlejší postavičky.

Romeo a Julie

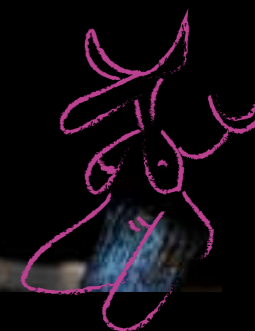
Nechce se tomu věřit, ale jedna z nejslavnějších her **Williama Shakespeara**, Romeo a Julie, chyběla na repertoáru broadwayských divadel celých třicet šest let. Osud tomu chtěl, že poslední inscenace se odehrála v roce 1977, kdy přišel v Anglii na svět jistý **Orlando Bloom**, který pak v roce 2013 stanul na broadwayských prknech jako jeden z titulních hrdinů v novém zpracování. Inscenace se v Richard Rodgers Theatre hrála od září do prosince 2013 a měla samozřejmě velký úspěch zejména díky bezprostřednímu a charismatickému výkonu Orlanda Blooma. Příběh nešťastné lásky dětí ze dvou znepřátelených rodů doznal v novodobém New Yorku značných změn. Romeo jezdí na motorce a obléká koženou bundu a džíny, rodinu Monteků tvoří bohatí Afroameričané, kteří zaměstnávají bílou chůvu, Juliini bratři rapují. Inscenace v režii **Dona Roye Kinga** šla vstříc zejména mladšímu publiku, o čemž svědčí nejen zmíněné změny, ale také obsazení Blooma, jenž už v té době byl celosvětově proslulý rolemi ve filmech cyklů Pán prstenů, Hobit či Piráti z Karibiku. V roli Julie mu úspěšně sekunduje významná newyorská divadelní herečka **Condola Rashadová**.

I ♥ ~~ORLANDO~~
ROMEO

Génius: Picasso

Druhá řada desetidílnné série Génius s podtitulem Picasso z produkce National Geographic se po předcházející sérii o Albertu Einsteinovi nyní zaměří na světovou uměleckou ikonu kubistického malířství. Série jej zachycuje již od jeho mladých let, přes dospívání a první úspěchy mladého génia, až po dospělost plnou jeho uměleckých skvostů, politiky a ovšem také milenek. Dospělého Pabla Picassa zde ztvárnil jeho slavný krajan herec **Antonio Banderas**, který byl za svou roli nominován na Zlatý glóbus.

Rolling Stone: fenomenální časopis

Příběh legendárního časopisu Rolling Stone je zároveň obrazem posledních padesáti let naší historie. Šestidílnný cyklus totiž nesleduje jen podíl časopisu na utváření rockové hudby, ale celé kulturní i politické scény. Cenami ověnění režisérů **Alex Gibney** a **Blair Foster** získali mnoho dosud nepublikovaných rozhovorů a nahrávek. Divák se tak může těšit na výpovědi zakladatelů, ale také dobové zpovědi hvězd, jakou byl **John Lennon** nebo jakou je **Ice-T**.

Rolling Stone

art

Hip hop a jeho zrod

Čtyřdílná dokumentární série režiséra **Darbyho Wheelera**, která před dvěma lety obdržela prestižní International Emmy Awards v kategorii kulturních pořadů, ukáže nejen historii jedinečného žánru, ale i osobnosti, které jeho vývoj formovaly, včetně umělců jako **Afrika Bambaataa**, **Chuck D.** nebo **DJ Premier**. Komentátorem je hip-hoper a publicista **Shad Kabanyo**, který ukazuje, že příběh hip hopu nemohl začít jinde než v New Yorku: „Dnes jsem sice MC, ale nejprve jsem byl jenom nadšenec. A pro každého hip-hopera znamená návštěva New Yorku spoustu připomínek dávné historie. Desítky let po jeho zrodu ozvěny raného hip-hopu zaznívají prakticky všude. Předtím, než to všechno začalo, vládl jiný zvuk. Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let frčelo disko. Všichni nosili kvádra a hedvábné hadry, ohákli se a vyrazili do klubu. Vypukla disco horečka. Manažeři, sportovci, kabaretní umělci, takzvané celebrity všeho druhu. New York se proměnil v město kožichů, Rolls-Royců, šampusu, diamantů a sexu. Prachy lítaly vzduchem. Většina Američanů i cizinců považovala New York za nebe. Jenže v Bronxu to hořelo. Uprostřed toho varu a vřavy se ze vzdoru zrodil hip-hop.“

POZNÁMKY

Kontakt pro média:

Ondřej Bambas
tel.: (+420) 261 137 527
mob.: (+420) 724 708 703
ondrej.bambas@ceskatelevize.cz

© Česká televize 2019